

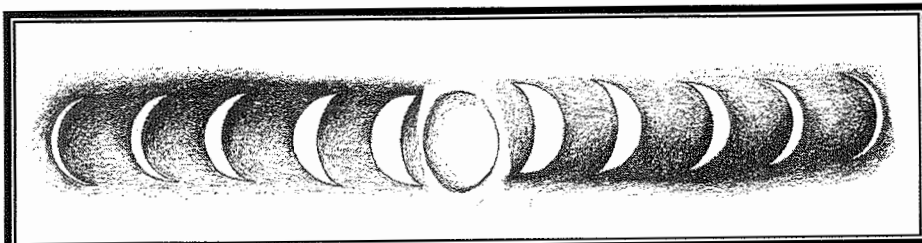
הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת

ר' אהרן פרידמאן
בערך ע"י המחבר

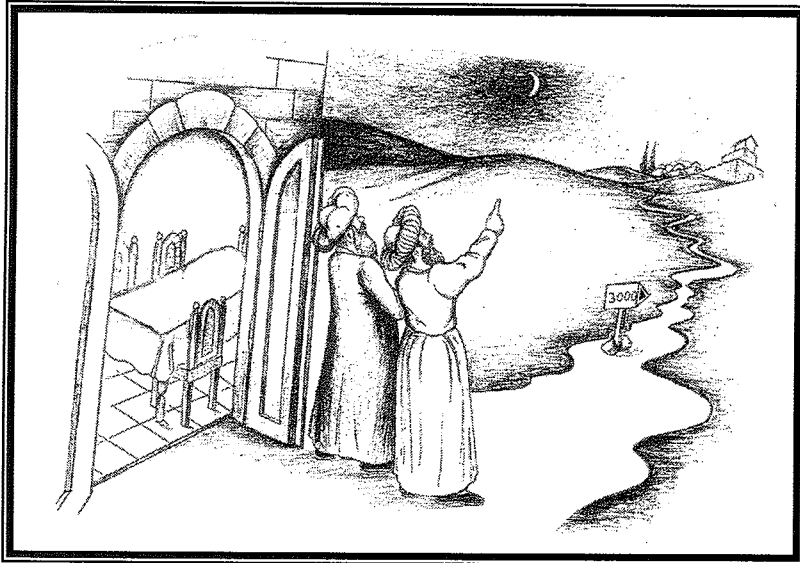
ג) איז די אָנהייב פון די חודש איז די
לְבָנָה זייער קליין, יעדער טאג ווערט
ער גרעסער און גרעסער ביז איז מיטען
חודש איז ער אַ גאַנצע קיילאך
(עיגול) פון דאס מאל הייבט ער אָן

ווערין
קלענער

ביז די ענדע פון די חודש קען מען עס
שוין נישט זען.

אַלע מענטשן פלעגן אנהויבן צו

קוקען ווער

וועט זען די

נייע לבנה,

ווער עס

האט געזען

די נייע לבנה איז גלייך געקומען צו

ירושלים צו בית דין,

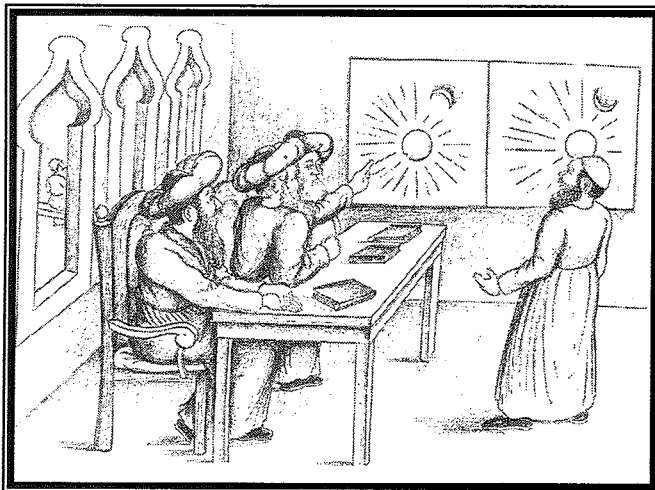
בית דין האט זיי געפרעגט שאלות צו

מאכין זיכער אז

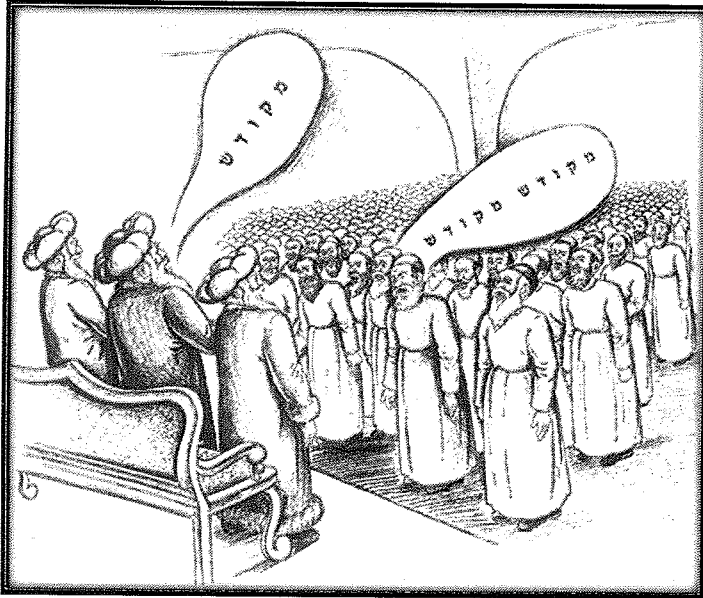
זיי האבן געזען

די נייע לבנה

נישט אז ליכט

אָדער אַ שְׂטערין און ווען בית דין זעט
 אז עס איז ריכטיג שטייען זיי אויף און

רופען אויס
 "מקודש"
 און "מקודש"
 אזוי ווערט
 ראש חודש.

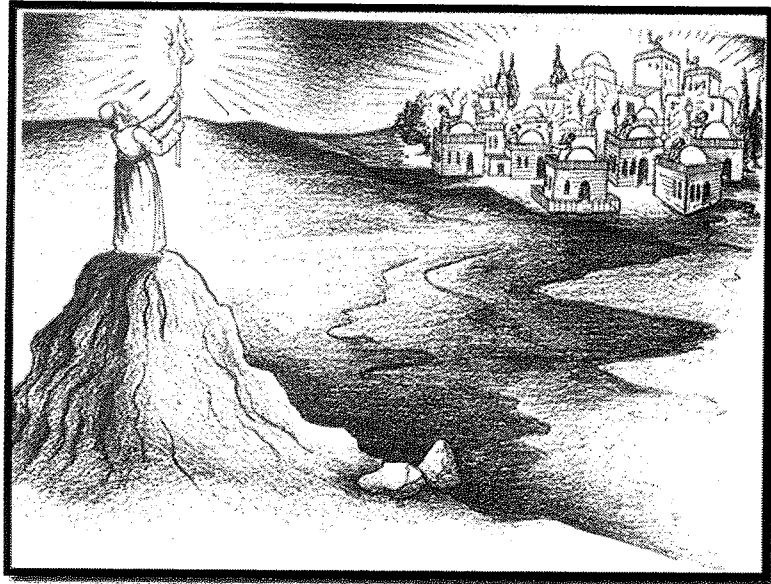
אז אלע מענטשין זאלין וויסען אז עס איז

געווארין ראש
 חודש פלעגט בית
 דין שיקען איינער
 אויף א הויכע פארג

און אָנגעצונדערן אַ גרויסע פֿייער און

געשאַקילט

אָהין און

אָהער פֿין

ער האט

געזען אַ

ווייט

אָוועק צינד מען אָן גאָר פֿייער'ס פֿין עס

האט געבֿרענט פֿייער'ס אויף אלע בערג.

דווען הלל הזקן האט געזען אז די

אידן גייען אין גלות און זיי האבן

נישט קיין בית דין האט ער געהייליגט

אַלֶּע חֲדָשִׁים בֵּין מְשִׁיחַ וועט קומען און
ער האט געמאַכט אַ לוח ווען עס קומט
אזויס ראש חודש בֵּין בְּעֶזְרַת ה' וועלין
מיר אַלֶּע הייליגען די חודש צוזאַמען
מיט מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.